

det, jeg og mine Venner lede efter. Vi lede efter det System af Skatter, vi skulle ind i, saa at vi ikke faa Skatter herfra og derfra ganske uden System.

Der er nævnt Ordet Skattehysteri. Jeg er ikke Spor af hysterisk. (J. H. Jensen: Jo.) Den højtærede Finansminister ryster paa Hovedet, og om lidt vil han søge at gøre de Herrer begribeligt, at det ikke er det ærede Medlem fra Bælum (J. H. Jensen), men mig, som er skattehysterisk, men jeg er det slet ikke. Derimod ynder jeg at vide, hvad det er, jeg tager mig for, naar jeg skal lægge saadanne Byrder paa Folket, som for faa Aar siden ansaas for ganske utrolige, og hvis Fremkomst betegnedes af de nu ledende Kredse som ganske umulig. Jeg ved f. Eks., at jeg paa Valgtribuner har udtalt, at det vilde være nødvendigt for den danske Stat at udskrive nye, store Skatter, men den højtærede Finansministers Venner mødte op og sagde med de ondeste Ord, de kunde finde — de vare lige ved at beskyldte mig for at staa og hitte paa noget, digte noget, lyve for Vælgerne —, at det var ganske umuligt, det danske Samfund skulde ikke have nye Skatter, det var ganske unødvendigt. Men er det nødvendigt, og det er det, saa er der ingen af os, heller ikke det Parti, jeg tilhører, som ikke vil give Samfundet, hvad Samfundets er.

Men vi maa have en Plan. Ja, nu glæder den højtærede Finansminister sig for tidligt, thi selv om den højtærede Finansminister en Gang imellem har fundet paa en Plan — jeg vil f. Eks. nævne den om de fremskudte Stillinger —, har jeg aldrig oplevet, at den højtærede Finansminister har fastholdt og gennemført en Plan, saaledes at der er kommet noget ud af den. Der er nogle, som have Held med sig, og for hvem alting lykkes, der er nogle — jeg kunde nævne Navne —, som høste Frugterne, medens andre gøre Arbejdet. Den højtærede Finansminister derimod har i en Snes Aar arbejdet og arbejdet med de dygtige nationaløkonomiske og historiske Kundskaber, han har mange Gange været nær ved at tage Stikket hjem, men jeg har aldrig set, at den højtærede Finansminister har gjort det. En Gang har jeg set, at Landet samledes i Beundring om den højtærede Finansminister, det var i Anledning af Stillingen ved Roskilde. Beundringen og Stillingen ere gaaede samme Vej. Men hvis nu den højtærede Finansminister virkelig kunde finde en Plan, hvorefter vi uden at ødelægge Erhvervslevet i Danmark og uden at bringe os selv og vore Medborgere

under fattige og ringe Vilkaar kunde afse, hvad der er nødvendigt til Statens fortsatte Eksistens, en Plan, som alle kunne forstaa — at ogsaa den fattige Mand, som yder sin ringe Skilling dertil, kan indse, at disse Penge komme Staten til gode og udredes ikke blot af ham ganske hensigtsløst, fordi han er udset dertil, men udredes efter ganske samme Regler af alle hans Medborgere —, saa vil jeg, skønt jeg i dette Øjeblik er en Modstander af Finansministeren, føle en Erkendtlighed derved og hjælpe efter ringe Evne. Men denne stykkevisse Reform regner jeg for det onde, og det, vi her have med at gøre, regner jeg for en Forstørrelse og en Forværrelse af Fortidens Uret; det er en Foranstaltning, som nok kan give nogle Skillinger i Kassen, men som skaber Misfornøjelse, og som langt fra kan danne Grundvold for det System, som skulde bringe ikke blot Statskassen, men ogsaa Finansministeren paa Fode, saaledes at han vilde være i Stand til virkelig at bringe Danmark op til et — jeg vil ikke sige solvent Land —, men til et ikke saa ringe og daarligt stillet Land, som det er i Øjeblikket.

Dinesen: Mine Meningsfæller og jeg ere enige om, at hvad vi end kunne mene om de Veje, den højtærede Regering er gaaet for at skaffe forøgede Indtægter til Statskassen, formene vi, at de Forslag, som her foreligge om Forhøjelse af Stempelskatten og Tinglæsningsafgifterne og om Forhøjelse af Jernbanetaksterne, ere Spørgsmaal, man ikke nu kommer uden om; de bør medtages, naar der skal gøres et Forsøg paa at rejse nye og større Indtægter for Staten. Dertil kommer, at saavel Stempelafgiftsspørgsmaalet som Tinglæsningsspørgsmaalet ere ordnede paa en saa gammeldags Maade, at de trænge til en Ændring, og denne Ændring har været forberedt ved Skridt, der ere foretagne af en tidligere Regering allerede for et Par Aar siden. Jeg finder det derfor ganske naturligt, at Finansministeren har suppleret dette Arbejde og søgt at sikre sig forøgede Indtægter.

Jeg finder i øvrigt ikke Anledning til at gaa dybere ind paa en Undersøgelse af Stempelafgiften og Tinglæsningsgebyrerne. For det første af den gode Grund, at jeg ikke tør sammenstille mig i Indsigt og Sagskundskab med de tre Medlemmer, som hidtil have haft Ordet, de ærede Medlemmer fra Kellerup (N. P. Jensen), fra Stege (Jessen) og for Københavns 3die Valgkreds (Alfred Christensen). De ere jo alle tre Fagmænd hver paa sin Vis paa disse Omraader.